

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: F.H., zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4,** proti **žalovanému: Městský úřad Blovice, se sídlem Masarykovo nám. 143, Blovice,** v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, datované dne 19. 10. 2015 a došlé soudu dne 26. 10. 2015,

t a k t o :

I. Zásah žalovaného, spočívající v nepředání spisu sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí o odvolání, b y l n e z á k o n n ý .

II. Řízení o žalobě v části domáhající se toho, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat v jednání spočívajícím v nepředání spisu sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu, s e z a s t a v u j e .

III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15.431,- Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Žaloba

V žalobě se uvádí, že žalovaný vyhotovil dne 16. 4. 2015 rozhodnutí čj. MUBlov 05040/15/OV/Šab, sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/, kterým uznal žalobce vinným ze

spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Žalobce podal do rozhodnutí odvolání, a to dne 3. 5. 2015 prostou e-mailovou zprávou, kdy podání bylo v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu dne 8. 5. 2015 potvrzeno e-mailem opatřeným důvěryhodným elektronickým podpisem. Odvolání podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce Ing. M.J.... (důkaz: printscreen podání odvolání ze dne 3. 5. 2015 a printscreen podání odvolání ze dne 8. 5. 2015). Žalovanému následně vznikla povinnost ve lhůtě 30 dnů postoupit odvolání nadřízenému orgánu k vydání rozhodnutí o odvolání (§ 88 odst. 1 věta první správního řádu). V případě, že by žalovaný vyhodnotil odvolání jako nepřípustné nebo opožděné, měl by povinnost jej postoupit ve lhůtě 10 dnů (§ 88 odst. 1 věta třetí správního řádu). Ve věci neexistoval důvod k tomu, aby žalovaný nepředal odvolání ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu nadřízenému správnímu orgánu. Žalobce pak zastává názor, že nepostoupení spisu nadřízenému správnímu orgánu byl nezákonný zásah. Nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného, než rozhodnutí, je nezákonným zásahem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publikované pod č. 2206/2011 Sb. NSS). Žalobci nezbyvá jiného prostředku ochrany; žalobce nemůže podat žalobu proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s., neboť ve věci nebylo rozhodnuto o řádném opravném prostředku, kdy teprve rozhodnutí o opravném prostředku podléhá soudnímu přezkumu. Žalobce též nemůže proti nečinnosti žalovaného brojít žalobou na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s. ř. s., neboť žalovaný rozhodnutí již vydal a žalovanému nepočala plynout lhůta pro vydání rozhodnutí o odvolání, neboť tato počíná plynout teprve dnem, kdy je mu spis doručen (§ 90 odst. 6 věta druhá správního řádu). Žalobce zastává názor, že na věc plně doléhá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 2. 2015, čj. 15A 49/2014-47, neboť krajský soud posuzovat zcela identickou „nečinnost“ správního orgánu prvního stupně, avšak uzavřel, že proti této lze brojít toliko žalobou dle § 82 a násl. s. ř. s. Žalobce se o nezákonném zásahu žalovaného dozvěděl teprve dne 9. 10. 2015, kdy byl zastaven hlídkou Policie České republiky, která mu zadržela řidičský průkaz z důvodu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel plynoucího z údajně pravomocného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2015, čj. MUBlov 05040/15/OV/Šab, sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/. Žaloba je tedy včasná, když je podána ve dvouměsíční subjektivní lhůtě dle § 84 odst. 1 s. ř. s.

II. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Městský úřad Blovice se k žalobě písemně vyjádřil tak, že předmětné rozhodnutí o přestupku bylo vydáno dne 16. 4. 2015 a doručeno obviněnému dne 20. 4. 2015. Dne 4. 5. 2015 bylo podáno zmocněncem Ing. J. toliko blanketní odvolání do e-podatelny úřadu bez elektronického podpisu a bez plné moci. Téhož dne byl zmocněnec prostřednictvím e-mailové pošty vyzván k doplnění podání v souladu s § 37 správního řádu. Doplněné odvolání bylo zmocněncem dne 8. 5. 2015 zasláno do e-podatelny. Automatickým informačním systémem, bez zásahu pracovníků podatelny, bylo toto doplněné podání vyhodnoceno jako totožné s podáním ze dne 4. 5. 2015 a v rámci hodnocení a třídění došlých podání automaticky jako duplicitní předáno do nevyžádaných zásilek bez vyrozumění pracovníků podatelny o došlém podání. I v tomto případě byla odesílateli zaslána automatická zpětná zpráva, ale pouze jedna bez následného potvrzení o přijetí k dalšímu zpracování, přidělení čísla jednacího a předání příslušnému referentovi. Podání ze dne 8. 5. 2015 bylo nalezeno pracovníky IT oddělení v sekci nevyžádané pošty a spamů v e-podatelně až po datu 15. 10. 2015, tedy po nařízení hloubkové kontroly ze strany tajemníka MěÚ jako představeného správního úřadu. Důvodem

nařízení kontroly byl písemný dotaz policejního orgánu z Územního odboru P ČR Znojmo, který žalobce kontroloval jako řidiče motorového vozidla a lustrací zjistil, že tento má v evidenční kartě řidiče platný záznam o uložení zákazu řízení. Neprodleně po zjištění, že doplněné podání nebylo řádně přijato, bylo zapsáno spisovou službou a bylo mu přiděleno čj. 13980/2015. Obratem byl opětovně vyrozuměn obviněný a zmocněnec a vyzván k doplnění podání o plnou moc a zdůvodnění odvolání. Záznam v evidenční kartě řidiče byl zrušen. Zaslání plné moci bylo provedeno ve stanovené lhůtě, odůvodnění odvolání ve lhůtě doplněno nebylo. Dne 11. 11. 2015 byl spis předán nadřízenému správnímu orgánu. Až dne 23. 11. 2015 obdržel žalovaný z krajského soudu žalobu.

Dále se Městský úřad Blovice k žalobě písemně vyjádřil tak, že k nepřijetí doplněného podání ze dne 8. 5. 2015 zasláného zmocněncem do e-podatelny došlo sice částečně vinou nedostatečnosti nastaveného automatického modulu na ochranu proti opakovaným zprávám a spamům, ale zároveň mělo na nepřijetí druhého podání zásadní vliv nesprávné vyhodnocení zpětné zprávy automatizované podatelny ze strany zmocněnce obviněného. Tato tzv. notifikační potvrzení o doručení jsou generována automaticky. Nejprve odesílatel obdrží zprávu tohoto znění: *„Dobrý den, datová zpráva ve věci ... (název podání) byla dodána na elektronickou adresu podatelny. Po ověření správnosti podání (zaručený elektronický podpis, technické parametry) a přidělení identifikátoru Vám bude zasláno závazné potvrzení o doručení a přijetí datové zprávy. Děkuje za pochopení, e-podatelna Město Blovice atd.“*. Takovouto zprávu obdržel i zmocněnec Ing. J. obratem při podání dne 4. 5. 2015 v 00.32 hod. na elektronickou adresu, ze které podání zasílal. Následně bylo prvé podání zaevidováno do elektronické spisové služby potvrzením pracovníci podatelny a po tomto úkonu dne 4. 5. 2015 v 07.30 hod. zaslal automatický elektronický systém e-podatelny odesílateli druhé notifikační potvrzení tohoto znění: *„Dobrý den, Vaše podání ve věci ... (název podání) bylo doručeno 04.05.2015 00:30:02 na elektronickou adresu podatelny a zaregistrováno pod číslem MUBlov 05758/15. Podání bylo po kontrole všech náležitostí elektronickou podatelnou přijato k dalšímu zpracování. O způsobu či výsledku vyřízení podání Vás bude informovat přímo určený referent, do jehož kompetence Vaše podání přísluší. Děkuje Vám za důvěru, e-podatelna Město Blovice atd.“*. Tímto způsobem jsou všichni podatelé vyrozumíváni o tom, že jejich podání proběhlo úspěšně a bylo zaevidováno. V rámci sporného doplněného podání ze dne 8. 5. 2015 byla na adresu odesílajícího zmocněnce Ing. J. zaslána v 15.32 hod. pouze první automatická zpráva – notifikační potvrzení o přijetí datové zprávy, nikoli o zaevidování podání. Vzhledem k tomu, že následně byla datová zpráva automaticky vyřazena jako duplicitní, nebylo již druhé notifikační potvrzení o zaevidování a přidělení čísla jednacího automatickým systémem zasíláno. V takovémto případě měl podle názoru žalovaného reagovat podatel elektronického podání a v případě, že neobdržel zprávu o zaevidování a přidělení čísla jednacího, měl učinit další kroky, minimálně o této domnělé vadě vyrozumět správní orgán, kterému nepřijaté podání adresoval. Představený správního úřadu se jako nadřízený oprávněné úřední osoby nezabývá zodpovědností za částečně nesprávný úřední postup způsobený nedostatečným nastavením automatického elektronického příjmu elektronických podání, kdy zpráva s elektronickým podpisem byla automatickým programem vyhodnocena jako duplicitní. Na druhou stranu je z doložených dokumentů patrné, že na nepřijetí doplněného podání podatel nereagoval, přestože při předchozím podání potvrzení o zaevidování, očíslování a přidělení příslušnému referentovi řádně obdržel. Byl tedy srozuměn s tím, jakým způsobem probíhá příjem elektronických podání u zdejšího správního úřadu.

V této souvislosti provedl žalovaný taková opatření, aby k obdobné situaci již v budoucnu nemohlo docházet a nevznikl tak prostor k neodůvodněným či dokonce k účelovým průtahům ve správních řízeních. Texty automatických notifikačních zpráv byly po této zkušenosti upraveny tak, aby byly pro příjemce srozumitelnější a bylo zde jasné deklarováno, že podání nebylo automaticky předáno k dalšímu zpracování, ale naopak odstraněno do spamu. Dále bylo ve spolupráci s dodavatelem IS e-spis zajištěno, že v aktuální verzi spisové služby je při rozhodování o duplicitě podání brána v potaz i přítomnost důvěryhodného elektronického systému. Elektronicky podepsaná podání již vyřazována z důvodu duplicity nejsou.

III. Jednání před soudem

Při jednání před soudem dne 13. 1. 2016 vzal žalobce podanou žalobu zpět v části domáhající se toho, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat v jednání spočívajícím v nepředání spisu sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu.

Jinak účastníci řízení setrvali na své argumentaci prezentované ve výše rekapitulovaných podáních, resp. některé své argumenty upřesnili, rozvinuli či aktualizovali.

Vzhledem k tomu, že zde nebyl sporován skutkový stav, nebylo důvodu provádět účastníky řízení navržené důkazy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Zdejší soud má za to, že obranou odvolatele proti nepředání spisu s příslušným stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu správním orgánem, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal, skutečně je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s.

Stran argumentace se tu odkazuje na žalobcem citovaná rozhodnutí, a to na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, publikované pod č. 2206/2011 Sb. NSS [„Zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“], a na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 2. 2015, čj. 15A 49/2014-47 [„V případě nečinnosti správního orgánu, jenž je povinen vydat rozhodnutí ve věci samé, popř. osvědčení, se lze ochrany proti takové nečinnosti správního orgánu domáhat prostřednictvím nečinnostní žaloby dle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. Ovšem v případě, kdy se ze strany správního orgánu jedná o nezákonný zásah ve formě nezákonné nečinnosti, která spočívá v jiném nekonání, tj. v neučinění nějakého jiného úkonu, je třeba se soudní ochrany domáhat prostřednictvím zásahové žaloby dle ustanovení § 82 s. ř. s. Za takové skutkové situace je totiž užití nečinnostní žaloby zcela vyloučeno. Stěžejním rozlišujícím znakem, od něhož se musí odvíjet procesní postup žalobce, tj. zda se bude žalobce domáhat soudní ochrany prostřednictvím

nečinnostní, resp. zásahové, žaloby, je vždy zamýšlený výsledný „produkt“ postupu správního orgánu. Jestliže tímto „produktem“ postupu správního orgánu má být vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení, je prostředkem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu nečinnostní žaloba dle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. Má-li však být „produktem“ postupu správního orgánu provedení faktického úkonu, ... tak prostředkem soudní ochrany proti nečinnosti správního orgánu spočívající v neprovedení faktického úkonu je výhradně zásahová žaloba dle ustanovení § 82 s. ř. s.“].

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Podle § 87 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu [odst. 1], a soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem [odst. 2 věta první].

V této souvislosti je namístě upozornit i na tento právní názor: „I. V řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem nemůže žalobce požadovat vydání určovacího výroku, že žalovaný zásah byl nezákonný, dokud tento zásah nebo jeho důsledky trvají anebo hrozí jeho opakování (§ 87 odst. 2 s. ř. s.). Došlo-li k ukončení zásahu (netrvá zásah, jeho důsledky ani nehrozí jeho opakování), nelze se domáhat, aby soud zakázal správnímu orgánu pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem. II. Žalobce může již v žalobě na ochranu před nezákonným zásahem (§ 82 s. ř. s.) navrhnout eventuelní petit: primárně se bude domáhat zákazu pokračování v porušování konkrétního žalobcova práva nebo příkazu obnovit stav před zásahem a eventuálně (pokud zásah v mezidobí skončí) bude požadovat určení, že zásah byl nezákonný.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, čj. 1 Afs 60/2014-48).

Žalobce původně navrhoval vydání tohoto rozsudku: I. Zásah žalovaného, spočívající v nepředání spisu zn. MUBlov 02671/15/D-09/ se svým stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí o odvolání, ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu, byl nezákonný [= deklaratorní výrok]. II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v protiprávním jednání spočívajícím v nepředání spisu zn. MUBlov 02671/15/D-09/ se svým stanoviskem odvolacímu orgánu [= konstitutivní výrok].

Při jednání před soudem dne 13. 1. 2016 předseda senátu předešel účastníkům řízení druhý odstavec odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 24. 11. 2015, čj. DSH/14061/15 (kterým bylo rozhodováno o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 16. 4. 2015, čj. MUBlov 05040/15/OV/Šab, sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/), v němž se uvádí: „Odvolání spolu se spisovou dokumentací bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu ... postoupeno dne 12. 11. 2015. ... Napadené rozhodnutí bylo

odvolateli doručeno dne 20. 4. 2015. Odvolání bez uvedení odvolacích důvodů nepodepsané uznávaným elektronickým podpisem bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 4. 5. 2015. Dne 8. 5. 2015 bylo správnímu orgánu doručeno totožné podání již opatřené uznávaným elektronickým podpisem zmocněnce odvolatele. Odvolání tedy bylo včasné. Odvolatel a jeho zmocněnec byli správním orgánem I. stupně vyzváni k doplnění odvolání o jeho důvody a předložení plné moci prokazující zastupování odvolatele jeho zmocněncem ... Dne 23. 10. 2015 byl správnímu orgánu I. stupně doručen originál plné moci. Odvolání však ve stanovené lhůtě nebylo doplněno ani ze strany odvolatele ani ze strany jeho zmocněnce ...“.

Jelikož v mezidobí od podání žaloby do rozhodnutí soudu žalovaný spis sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ se svým stanoviskem Krajskému úřadu Plzeňského kraje jako odvolacímu správnímu orgánu předal, vzal žalobce při jednání před soudem dne 13. 1. 2016 návrh na vydání konstitutivního výroku zpět. Vzhledem k tomuto částečnému zpětvzetí předmětné žaloby soud podle § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o žalobě v části domáhající se toho, aby žalovanému bylo zakázáno pokračovat v jednání spočívajícím v nepředání spisu sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu, zastavil.

Nadále je ovšem třeba se vypořádat s návrhem na vydání deklaratorního výroku. Žalovaný správní orgán má za to, že podatel (resp. zmocněnec Ing. J.) měl reagovat na to, že v případě podání zasílaného dne 4. 5. 2015 obdržel první i druhé notifikační potvrzení (a tedy obdržel i notifikační potvrzení o zaevidování, očíslování a přidělení tohoto podání příslušnému referentovi), kdežto v případě podání zasílaného dne 8. 5. 2015 obdržel toliko první notifikační potvrzení (a tudíž notifikační potvrzení o zaevidování, očíslování a přidělení tohoto podání příslušnému referentovi neobdržel). S tímto názorem nemůže soud souhlasit. Aby bylo možno v daném případě vyvozovat žalovaným požadované následky, musela by podatelova povinnost reagovat být v našem právním řádě stanovena. Tak tomu ovšem není. Správní řád ani zvláštní zákon neobsahuje žádné ustanovení o tom, že podatel je v případě neobdržení druhého notifikačního potvrzení povinen vyrozumět příslušný správní orgán. Takováto povinnost by se snad dala teoreticky dovozovat ze zásady spolupráce účastníků řízení se správními orgány. V našem právním řádu však tato zásada není v obecné podobě aktuálně zakotvena, když správní řád z roku 1967 ji zdůrazňoval v § 4 odst. 1, avšak správní řád z roku 2004 ji ani nezmiňuje (na rozdíl od daňového řádu, který ji jako zásadu vzájemné spolupráce osob zúčastněných na správě daní a správce daně pro oblast správy daní reglementuje v § 6 odst. 2). Soud tedy neříká, že podatel tak nemůže učinit, soud pouze uzavírá, že i když tak podatel neučiní, nezbavuje to správní orgán odpovědnosti vyplývající z doručení podání. Jelikož v daném případě bylo sice odvolání učiněno prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu, ale do 5 dnů bylo potvrzeno podáním učiněným v elektronické podobě podepsaným uznávaným elektronickým podpisem (§ 37 odst. 4 správního řádu), soud žalobě ve vztahu k deklaratornímu výroku, kdy je rozhodný skutkový a právní stav, který tu byl v době zásahu, vyhověl a podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. určil, že provedený zásah žalovaného, spočívající v nepředání spisu sp. zn. MUBlov 02671/15/D-09/ s jeho stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu ve lhůtě dle § 88 odst. 1 správního řádu k rozhodnutí o odvolání, byl nezákonný. Na uvedeném nic nemění ani to, že žalovaný správní orgán, jak uvádí, zhojil zjištěné vady obratem, a to nezávisle na žalobě, o jejímž podání se dozvěděl až dodatečně, neboť k předání spisu odvolacímu

správnímu orgánu došlo až za zhruba pět měsíců po uplynutí lhůty stanovené v § 88 odst. 1 správního řádu.

V. Náklady řízení

Náhrada nákladů řízení je upravena zejména v § 60 s. ř. s. Rozhodující je tu zpravidla úspěch ve věci. V daném případě by se to mohlo jevit tak, že žalobce byl úspěšný jen ve vztahu k deklaratornímu výroku, kdežto ve vztahu ke konstitutivnímu výroku nikoli, jelikož řízení bylo v tomto rozsahu zastaveno. Ve skutečnosti má žalobce právo na náhradu nákladů řízení i ve vztahu ke konstitutivnímu výroku, neboť podanou žalobu vzal v uvedeném rozsahu zpět pro pozdější chování žalovaného (§ 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s.), když žaloba byla podána již dne 26. 10. 2015, ale požadovaný úkon žalovaného byl učiněn až dne 11. 11. 2015. Na uvedeném nemůže nic změnit ani to, že žalovaný předložil správní spis odvolacímu orgánu nezávisle na podané žalobě. Účastník řízení má ovšem právo na náhradu pouze těch nákladů řízení, které vynaložil důvodně (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

V podání žalobce ze dne 5. 2. 2016 byly náklady řízení vyčísleny takto: odměna advokáta za tři úkony právní služby bez DPH ve výši 9.300,00 Kč, náhrada hotových výdajů advokáta bez DPH ve výši 900,00 Kč, náhrada za promeškaný čas advokáta ve výši 700,00 Kč a náhrada cestovného za dostavení se k soudnímu jednání ve výši 2.090,00 Kč, DPH ze součtu těchto částek ve výši 2.727,90 Kč a zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2.000,00 Kč, celková náhrada nákladů soudního řízení tedy ve výši 17.717,90 Kč.

Soud žalobci proti žalovanému správnímu orgánu přiznal náhradu nákladů řízení před soudem v celkové výši **15.431,- Kč**, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2.000,- Kč a z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč), z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč), z náhrady hotových výdajů – cestovních výdajů za cestu z Prahy do Plzně a zpět k jednání před soudem podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu ve spojení s § 157 odst. 2 zákoníku práce ve výši 200,- + DPH = 242,- Kč a z náhrady za promeškaný čas, tj. 100,- Kč za každou i jen započatou půlhodinu, za 7 půlhodin strávených cestou z Prahy do Plzně a zpět k jednání před soudem podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu (7 x 100,- + DPH = 847,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) žaloba a 3) účast na jednání před soudem dne 13. 1. 2016.

Soud neakceptoval požadovanou výši náhrady cestovních výdajů.

Zástupce žalobce odůvodnil výši těchto výdajů tak, že cestoval z Prahy do Plzně k soudu vozidlem soukromé taxislužby za částku ve výši 1.990,00 Kč a to pouze z toho důvodu, že když se dostavil na autobusové nádraží Zličín, odkud odjíždějí autobusy z Prahy do Plzně, tak zjistil, že linkové spoje z Prahy do Plzně jsou vyprodány v období od 6 hodin 30 minut do 10 hodin 30 minut. Jako důkaz o této skutečnosti navrhuje zástupce žalobce vyžádání potvrzení od STUDENT AGENCY k.s. Zástupce žalobce toto nemohl předvídat, neboť nemá zkušenosti s cestováním autobusem do Plzně a rovněž neumí ani objednat

elektronicky autobusovou jízdenku a nemá ani elektronické bankovníctví. Je pravdou, že cestu do Plzně z Prahy lze absolvovat vlakem, nicméně tato cesta je delší a dražší než jízda autobusem a zástupce žalobce již neměl k dispozici vhodný vlakový spoj po té, co zjistil, že autobusové linky do Plzně jsou na pondělní ráno vyprodány. Zástupci žalobce tedy nezbylo než cestovat taxíkem, aby nezmařil soudní jednání a nepoškodil tak tříčlenný soudní senát ohledně nařízeného rozvrhu jednání a žalovaného, který se rovněž účastnil soudního jednání. Zástupce žalobce sděluje, že žádný automobil nevlastní, a jako důkaz navrhuje svoji svědeckou výpověď a tudíž nemohl k soudu cestovat vozem. Pro posouzení přiměřenosti výdaje na taxi je vhodné přihlídnout k tomu, že zástupce žalobce cestoval taxíkem ze samého okraje města Prahy a nikoliv například z centra města a cestoval taxíkem, který si účtoval za kilometr standardní cenu 40 korun za kilometr. Zpátky od soudu do sídla cestoval již zástupce žalobce autobusem STUDENT AGENCY k.s. za částku 100,00 Kč.

Naproti tomu soud má za to, že použití taxislužby nelze vzhledem k okolnostem považovat za účelně vynaložený výdaj (§ 13 odst. 1 advokátního tarifu). Veřejnou osobní dopravu mezi Prahou a Plzní zajišťuje několik přepravních společností. Každý, kdo hodlá cestovat, by se měl včas zajímat o údaje o příslušných spojích i o jejich obsazenosti. Je známou skutečností, že autobusové spoje mezi Prahou a Plzní (a obráceně) bývají zejména v exponovaných časech značně obsazeny. Jen na potenciálním zákazníkovi záleží, aby si o hromadných dopravních prostředcích dálkové přepravy, které připadají v úvahu, zjistil potřebná data a vybral si takový spoj, který nejen má v potřebném čase do cílové stanice dojet, ale do něhož se lze v nástupní stanici ještě dostat. Zájemce tak může učinit sám nebo může požádat někoho o pomoc. To, že ten, kdo chce cestovat do Plzně, až na Zličíně zjistí, že do konkrétních autobusových spojů se z důvodu jejich plné obsazenosti nedostane a že na smíchovské nádraží k zastavení vhodného vlakového spojení již dorazit nestačí, ovšem podle názoru soudu s ohledem na vcelku snadnou dostupnost údajů o vytíženosti jednotlivých spojů nepředstavuje žádný skutečně objektivní důvod, aby použití taxislužby bylo možno pokládat za výdaj účelně vynaložený v souvislosti s poskytnutím právní služby. K tomuto závěru se dalo dojít, aniž bylo třeba provádět zástupcem žalobce navržené důkazy. Zdejší soud se zde ztotožňuje s tímto právním názorem Krajského soudu v Praze: „*Za účelně vynaložené cestovní výdaje ve smyslu § 13 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., v platném znění, nelze považovat výdaje za využití taxislužby, existuje-li s přihlédnutím k místu a času úkonu právní služby jiný přiměřený a dostupný způsob dopravy, zejména doprava veřejná.*“ (usnesení ze dne 19. 4. 2011, čj. Nt 451/2011-29). Vzhledem k uvedenému soud přiznal žalobci cestovní výdaje za cestu k jednání před soudem dne 13. 1. 2016 toliko ve výši jízdného v hromadném dopravním prostředku dálkové přepravy – autobusu společnosti STUDENT AGENCY k.s. za cestu z Prahy do Plzně a zpět po 100,- Kč.

Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se

sídllem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 13. ledna 2016

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková